

РЕШЕНИЕ

№ 12339

гр. ...., 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА

при участието на секретаря ВЕНЕТА К. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА Гражданско дело № 20221110121623 по описа за 2022 година

Производството е образувано по исковата молба на **Н. И. П., ЕГН *******, с адрес: гр. ...., ул. „.....“ № 3, срещу име, представлявана от директора ....., с адрес: гр. ...., ул. „.....“ № .....

Ищецът твърди, че по силата на служебно правоотношение заемал длъжността „.....“ в Участък „П.....“ – ..... към Втора районна служба „П.....“ на Столична дирекция „П.....“ при ответника, което е било прекратено със заповед № 4983К-1665/16.11.2020г. Твърди, че е имал право на безплатно униформено облекло за времето на службата си, чийто размер се определял ежегодно със заповед на министъра на вътрешните работи. Твърди, че за периода от 2016г. до 2018г. не е получавал полагащото му се униформено облекло. Поради което предявява настоящия иск за заплащане на левовата равностойност на дължимото му се за периода от 2016г.

до 2018г. униформено облекло общо в размер на **1 000 лв.** ведно със законната лихва от 21.04.2022г. до окончателното изплащане. Претендира се още мораторна лихва за периода от момента, когато са станали изискуеми вземанията за всяка година (за 2016г, 2017 г. и 2018г.) до 21.04.2022г. Претендира и разноски по производството.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК ответникът оспорва исковете по основание и размер. Не оспорва обстоятелството, ищецът е заемал длъжността „.....“ в Участък „П.....“ – ..... към Втора районна служба „П.....“ на Столична дирекция „П.....“ при ответника, както и че служебното му правоотношение е било прекратено със заповед № 4983К-1665/16.11.2020г., считано от 01.12.2020 г. Твърди, че не дължи изплащане на пари за дрехи за периоди преди 2019г., като счита, че в случая приложима е нормата на чл. 19, ал. 1 и 2 от Наредба № 8121з-1175/29.09.2015 г. за условията и редът за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на носещите униформа държавни служители. Поради неоснователността на главния иск, счита за неоснователен и иска за мораторна лихва. Ето защо моли за отхвърляне на исковете.

С нарочна молба от 31.08.2022г. ищецът е уточнил претенциите си за мораторна лихва като е посочил, че за 2016г. тя е в размер на 215.30 лева за периода от 31.12.2016г. до 21.04.2022г., за 2017г. е в размер на 174.75 лева за периода от 31.12.2017г. до 21.04.2022г. и за 2018г. е в размер на 134.20 лева за периода от 31.12.2018г. до 21.04.2022г.

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 181, ал. 2, вр. ал. 4 и чл. 86 ЗЗД.

В съдебно заседание от 01.11.2022г. съдът е приел изменение на исковите претенции като е приел, че е сезиран с иск за осъждане на ответника да заплати сумата от 1200 лева за трите претендирани години.

Страните нямат спор, че ищецът към исковия период е работил на длъжност „.....“ в Участък „П.....“ – ..... към Втора районна служба „П.....“. За тази длъжност и на основание чл.142, ал.1, т.1, пр.1 от ЗМВР ищецът е със статут на държавен служител.

Страните не спорят и от заключението на вещото лице по приетата от съда съдебно- счетоводна експертиза се установява на база събраната от вещото лице счетоводна информация при ответника, че за периода през 2016г., 2017г и 2018г. ищецът е бил с полагащи му се парични средства за работно и униформено облекло в размер на по 400 лева или обща сума от 1200 лева, която не му е изплатена.

Съгласно приложимия закон - чл. 181, ал.1 и 2 от ЗМВР на служителите на МВР се осигурява храна или левовата ѝ равностойност, както и им се осигуряват работно и униформено облекло и друго вещеве имущество и снаряжение, а на неносещите униформа се изплаща ежегодно парична сума за облекло.

От заключението на вещото лице се установи, че суми за облекло са му били начислени, но същите и към датата на прекратяване на служебното му правоотношение, а и към датата на подаване на исковата молба, не са му изплатени.

Искът е основателен като доказан и следва да бъде уважен.

На основание чл.7, ал.1 от Наредба № 8121з-1010/ 24.08.2015г. за униформеното облекло и работното облекло за служебно ползване в МВР и чл.86 от ЗЗД ответникът дължи и претендираното обезщетение за забавеното плащане в размер на законната лихва върху главницата, начиная от 31.12.2016г. (последния ден от календарната година, за която е дължимо работното/ униформено облекло) до датата на подаване на исковата молба – 21.04.2022г. или в общ размер на **516.67 лева** съгласно заключението на вещото лице.

Ответникът дължи и законна лихва върху главницата за периода от подаване на исковата молба на 04.12.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

При този изход на спора право на разноски има право на основание чл.78, ал.1 от ГПК ищеца и те са доказани в размер от **550 лева** за платено възнаграждение на адвокат като възражението за прекомерност е неоснователно тъй като настоящото е в размер по НМРАВ.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС дължимата съобразно уважения размер на исковите държавна такса в размер на **50 лева**, както и сумата от **200 лева** за възнаграждение на вещо лице.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..... ,П....." на МВР, гр....., ул.....", представлявана от Директора на Дирекцията чрез юрисконсулт да **заплати** на

Н. И. П., ЕГН *****, с адрес: гр. ...., ул. ....“ № 3 чрез адв. И. на основание чл. 181, ал. 2, вр. ал. 4 ЗМВР и чл. 86 ЗЗД сумата от **1 200 лева**, представляваща левовата равностойност на дължимото му се за периода от 2016г., 2017г. и 2018г. униформено облекло за изпълняваната от него длъжност „.....“ в Участък „П.....“ – ..... към Втора районна служба „П.....“ на Столична дирекция „П.....“ при ответника по прекратено със заповед № 4983К-1665/16.11.2020г. служебно правоотношение ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 21.04.2022. до окончателното изплащане на вземането и на основание чл.86, ал.1 ЗЗД сумата от **516.67 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от **31.12.2016г. до 21.04.2022г.**, както и на основание чл.78, ал. 1 ГПК сумата от **550 лв.**, представляваща разноси по делото за платено възнаграждение на адвокат и

ОСЪЖДА ..... „П.....“ на МВР, гр....., ул.....", представлявана от Директора на Дирекцията чрез юрисконсулт на основание **чл.78, ал. 6 от ГПК**, да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата от **50 лева** за държавна такса и още **200 лева** за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия при Софийски районен съд: _____